

Regala amb diferència

Escollir un regal per a algú pot convertir-se en un exercici d'allò més tediós. Sovint els motius que ens porten a sortir al carrer a regirar entre els milers d'objectes, enginyos i altres coses que s'amunteguen a les prestatgeries i els aparadors responen a una mena de deure o obligatorietat que ensopeix la tasca en si mateixa: que si és perquè toca, que si és per compromís, que si en aquestes dates ja se sap... Altres vegades, però, és l'entusiasme el que ens porta a remenar per tot arreu. Amb tot, malgrat les bones intencions, la tasca corre el risc de convertir-se en un exercici pesat i odiós, perquè acabem trobant que els milers d'objectes que s'amunteguen en aparadors i prestatgeries, en realitat, no són tants i, el que és pitjor, que tot s'exhibeix de la mateixa manera i va associat exactament a les mateixes imatges i possibilitats d'ús. Diguem, si no, quantes vegades hem vist un perfum que no vagi acompanyat d'una noia estupenda i mig extasiada gràcies als efluis del producte? O quantes vegades no hem hagut de suportar les campanyes publicitàries de les juguines confeccionades a partir dels binomis rosa contra blau, passivitat versus espectacularitat, cuinetes i ordre domèstic en detriment de l'aventura i l'acció? I en aquest "tot és sempre el mateix", l'avorriment i el tòpic amenacen de ser els únics valors segurs que comprem i regalem. No sabem ben bé si és la manca de temps el que ens porta a la repetició, o és que només sabem veure allò que s'exhibeix i s'anuncia. Sigui com sigui, l'exercici i pràctica del regal mereix ser revisat amb certa urgència, perquè, d'alguna manera, els paisatges quotidians al voltant d'una taula en què ella desembolica una aspiradora, ell, un trepant, el nen, un cotxe teledirigit i la nena, una imitació de maquillatge embolicat amb paper rosa, no paren de repetir-se. I, francament, aquesta escena és més pròpia d'un capítol del *Cuéntame* que no pas un reflex i conseqüència de la diversitat social i real de la nostra contemporaneïtat.

A aquestes alçades, quan tot es compra i tot es ven, no crec que no sapiguem comprar, és simplement que no ens hi fixem i no contestem. Saber que cada vegada que se'ns ofereix un objecte de manera idealitzada i seductora no respon només als requisits de les retòriques publicitàries, sinó que en la seva confecció també se'ns

està anomenant, és fonamental. No hi ha gratuïtat en la disposició i l'ordenació, sinó que hi ha el preu de saber quin se suposa que és el lloc que ocupes en l'engranatge social. Encara que la responsabilitat que el món tradueixi en imatges uns panorames tan antics i tan sexistes no és únicament nostra, potser sí podem fer saber i reivindicar quina és la realitat que vivim, que és molt més diversa i pintoresca que no pas la de les postals que reproduïxen, amb aquella alegria, que les dones frisem per l'ordre domèstic i els homes es desviuen per ser el cap visible de la institució familiar.

L'acte de regalar no és tan sols un gest, sinó que també forja la identitat. Amb la nostra elecció podem contradir comportaments imposats i no escollits. Si a més a més tenim en compte que l'acte de rebel·lió ens personalitza i ens caracteritza, per què no aprofitar-ho i subvertir aquest ordre en què el rosa no és una reivindicació sinó una imposició? Visquem la diferència no com una raresa, sinó com un dret. Regala diferència, fes-ho divertit!